

Robertsforspensionärer studerar i ABF-cirkel

Pensionärer i skolbanken är inte så vanligt men nu har även dessa insett att man måste plugga för att följa med i tiden. Den första studiecirkeln i Robertsfors pensionärsförenings historia startade för en dryg månad sedan och initiativtagare var ordföranden Artur Eriksson, Robertsfors.

Som ämne valdes ABF-cirkeln, "Med ålderns rätt". Den handlar som sig bör om pensionsförmåner, bo-

stadsbidrag och alla andra uppgifter som kan vara till nytta för pensionären. Lika viktigt som att hålla kroppen i trim är det att hålla hjärnan i gång, citerade fru Edla Karlsson ur studiehandboken och de sju medlemmarna i cirkeln går verkligen in för att plugga.

Det är inte lätt att genomföra nyheter av det här slaget, anser hr Eriksson. Förslaget var uppe till behandling vid kvartalsmötet i höst och det höjdes röster mot idén, men hur det var fick vi igång en grupp. Föreningen har 200 medlemmar, varför man hoppas få till stånd fler studiecirklar.

2/263

Bangården i Hörnsjö byggs om för 300.000

Hörnsjö bangård, en sträcka på omkring 900 meter, håller i dagarna på att byggas om för i runt tal 300.000 kronor. Väsentliga urgrävningar skall göras och ett extra spår läggas. För att rymma samtliga spår måste kraftledningen flyttas. Hela projektet är föranlett av SJ:s fjärrblockering vilken väntas bli klar om c:a tre år.

Arbetet på bangården började den 11 januari och beräknas vara klart den 20 april. Banmästare J O Näslund, som är chef för företaget, är emellertid inte säker på att tiden kan hållas, eftersom den djupgående tjälen försvårar

arbetet. Arbetsstyrkan utgöres av 1 lman. Chaktningar, lastbils-transporter m m utföres av entreprenadfirman Evert Bäckman, Teg Förutom i Hörnsjö pågår även liknande ombyggnader i Trehörningsjö och Mellansel.

Piratradiolag i Belgien. I Belgien har utfärdats en lag för att hindra piratradiosändningar från fartyg och flygplan, omtalar man i det svenska kommunikationsdepartementet.

Lagen förbjuder belgiska medborgare att direkt eller indirekt medverka till sådana radiosändningar. Vidare förbjuds utförandet och finansierandet av program eller annonser avsedda att sändas från fartyg eller flygplan. Brott mot lagen straffas med fängelse eller böter samt konfiskation av material.

Ett nytt ryskt trafikplan IL-62 provflygs nu av den kände testpiloten Vladimir Kokkinaki, omtalar konstruktören Sergej Iljusjin. Jetplanet skall kunna flyga sträckan Moskva-New York utan mellanlandning. (TT-APN)

2/263

Sågverksindustrin i Rundvik moderniseras för 4 milj. kr

Rundviks sågverk, som är äldsta ramsågen i Västerbotten, kommer under det närmaste året att moderniseras för c:a 4 milj. kr. Det innebär bl. a. torkhusdrift av hela produktionen, i runt tal 9.000 standards per år. I samband därmed försvinner brädgården så gott som fullständigt. Den ersätts med stora magasinsbyggnader.

Rundviks sågverk, som kan se tillbaka på en 102-årig verksamhet, har tidigare moderniserats åren 1891, 1921 och 1935. Sedan 1935 har endast smärre förbättringar genomförts och sågen kan därför sägas vara i behov av en modernisering, menar Nordmalings ångsågs ab. verkställande direktör Arthur Brunnberg. Ombyggnaden innebär en rationalisering, som självfallet minskar betsstyrkan trots att produktionen

kommer att bibehållas och eventuellt även utökas.

Bolagsledningen anser dock, att inga direkta permitteringar behövs ifrågakomma. En del äldre arbetskraft, som når pensionsåldern, försvinner och andra kommer att beredas sysselsättning genom omplaceringar inom industrin. Däremot får man räkna med att rationaliseringen kommer att i någon mån

Forts. sidan 13. spalt 5

Sågverksindustrin ...

Forts. från sidan 1

påverka nyrekryteringen till rundviksindustrin.

Rationaliseringen klar 1964.

— I första hand blir det ett nytt resorteringsverk, ett torkhus med kapacitet att torka hela produktionen, och magasin för i runt tal 4.000 standards trävaror, omtalar direktör Brunnberg. Även såghuset skall rustas upp och värmeisolerats och även i övrigt moderniseras. Exteriören kommer däremot för såghusets del att förbli oförändrad. Genom utökning av panncentralen vid fabriken får man därifrån det varmvatten som behövs, framför allt för att driva torkhuset.

I och med tillkomsten av torkhus och magasin försvinner brädgården med anor från mer än ett sekel tillbaka. Med truckar kommer de färdiga virkespaketen att fraktas från torkhus till magasin och från magasin till kajplatsen för vidare befordran till fartygen. När den nu beslutade rationaliseringen är totalgenomförd, och det beräknas ske under 1964, har Rundvik på Kallskär utan tvekan ett av landets modernaste sågverksindustrier. Redan i oktober i år räknar man med att en del av den rationaliserade anläggningen kan tas i bruk.

H. B.

Rundviks sågverk står inför sin största rationalisering i sin hundraåriga historia. Infälld verkställande direktören i Nordmalings ångsågs aktiebolag Arthur Brunnberg t. v. och förvaltare Carl Degerman.

7/2 63
60 år fyller den 8 februari diversarbetaren Rupert Alexius Jakobsson, Brattsbäcka.
Han är född i Vindeln och har tidigare bl. a. arbetat på järnverk.

Vattenbrist i Hörnsjö

I Hörnsjö-trakten har ett flertal jordbrukare fått det besvärligt med vattenförsörjningen. Brunnarna står tomma och man får söka sig vatten där det finns. Eftersom det är långt till vären bävar många för fortsättningen på vintern.

Vattenbristen gör sig även kännbar vid Hörnsjö kvarn. Den ringa mängd vatten som man får från Hörneån räcker inte för dagliga behovet. Reservkraften från Harrsele kraftverk måste därför utnyttjas i stor utsträckning.

Besvärligt är det även med vattenledningarna som fryser igen. Tjälarna har ju gått så långt ner på djupet att upptining föga lönar sig. Värst är det dock för de som har plastledningar till sina fastigheter. För dessa lönar det sig inte med några upptiningsförsök.

70 år fyller den 11 februari fru Sofia Östensson, Djupsjö, Nordmaling, maka till framlidne hemmansägaren Erik Östensson.

Hon är född i Åliden, blev moderlös och fick fosterhem i byn.

Där, liksom i övrigt, visade hon sig vara en hjälpreda av stort format under uppväxtåren. Äktenskapet med hemmansägaren Erik Östensson gav henne ett större jordbrukarhem att sköta. Men

hon sig vara en mycket stor tillgång. Maken dog i rätt unga år och hon blev ensam med tre små. En broder till hennes make övertog ansvaret för jordbruket och själv har hon under senare år fått en fristad i ordets rätta bemärkelse hos son och sonhustru i Djupsjö. Hon är varmt religiös och verksam inom byns missionsförening.

11/2 63
VÄSTERBOTTENS-KURIREN nr 35 måndagen
Erlander i Rundvik. Under sitt besök i Rundvik hyllade statsminister Erlander fyra pionjärer som var med när arbetarkommunen bildades för 40 år sedan. Här ses statsministern tillsammans med de fyra. Fr. v. Elof Molander, Harald Karlsson, Gustaf Forsberg och Johan Abrahamsson.

Brandchefen bröt arm vid brand i Norrfors

Lantbrukarfamiljen Ulf Hägglunds i Bräntberget, Norrfors, förhoppningar om att få flytta in i sitt under uppförande varande egendatum till påsk grusades sent på fredagskvällen. Av någon svårförklarlig anledning uppstod brand i övre våningen som fick svåra brandskador. Även nedre planet rök- och vattenskadades. Skadorna beräknas till mellan 20 - 30.000 kr.

Hur branden uppstått är en gåta för nordmalingspolisen som har hand om utredningen. Enligt uppgift skall inga elektriska ledningar ha funnits påkopplade i övervåningen. Man hade under dagen arbetat i bygget med bl. a. inredning. I källarvåningen hade man hållit på med svetsning.

Det var vid 10-tiden på kvällen som makarna Hägglund upptäckte att det brann i övre planet på nybygget. Brandkärorna i Norrfors och Nordmaling larmades och var förhållandevis snabbt på brandplatsen. Tack vare att brandbilarna var utrustade

med vattentankar lyckades man begränsa elden. Om inte tankbilarna funnits har med all säkerhet villabygget brunnit ned till grunden. Det var nämligen långt till vatten och dessutom 29 grader kallt på brandkvällen.

Brandchefen Karl Björklund, Nordmaling, råkade vid branden falla ut över en nedgång till källaren och bröt vänster arm. Han var vid olyckan på väg ner på en stega från övre planet och upptäckte inte källarnedgången som endast var täckt med några bräder.

Jan-Ivan Berg. Rundvik, nytt stjärnlöfte

Besegrade bäste senior med nästan två minuter

Rundvik (VK) Jan-Ivan Berg, Rundviksverken, gjorde en strålande åkning vid söndagens tävling i kommunserien och vann yngre junior-klassens millopp med 34.58. Därmed segrade han även totalt. Senior-segraren Ola Lundgren använde på samma sträcka 36.31. Söndagens tävling gick vid skidfrämjarnas nya stuga på Alidberget med Högåkers OK som arrangörer.

Han åker verkligen grant Jan-Ivan och fråga är om inte Västerbotten i honom kommer att få en ny stjärna på skidor. Berg tycks ha oanade krafter i sin seniga, smäckra kropp och håller sig bara hans just nu stora intresse för skidsporten vill vi tro att IFK Rundvik upptäckt ett nytt löfte.

Resultat:

Seniorer 10 km: 1) O Lundgren, Storfall 36.31, 2) O Söderström, Klöse 37.13 3) L Lundgren, Storfall 37.15, 4) Y Söderström, Klöse 39.21, 5) M Söderström, dito 41.28, 6) B Johansson, Rundvik 42.05, 7) V Johansson, Klöse 45.30, 8) O Forsberg, Rundvik 51.50.

Yngre juniorer 10 km: 1) J-I Berg, Rundvik 34.58, 2) L Karlsson, dito 39.56, 3) T Nyberg, Gräsmyr 45.38, 4)

Pojkr 5 km: 1) D Andersson, Rundvik 19.10, 2) S Moström, dito 20.45, L Öberg, Rundvik 46.50.

Pojkar B 2,5 km: 1) G Söderström, Storfall 9.10, 2) J O Moström, Rundvik 9.41, 3) G Berg, Klöse 9.42, 4) K Jakobsson, Rundvik 10.01.

Pojkar C 2,5 km: 1) S E Ström, Rundvik 12.35, 2) H Lundbäck, dito 13.55, 3) B Lundbäck, dito 15.45.

Jan-Ivan Berg i samtal med IFK Rundviks skidledare Allan Jakobsson och Otto Areblad.

Rundviks elspår invigs i kväll

Rundvik (VK) Invigningen av eljusspåret i Rundvik i kväll har samlat många elitåkare. Vid dragningen fick de mera kända åkarna följande startnummer.

Seniorer: 25) Ola Fransson, Lycksele, 27) Stig Gunnarsson, Umeå, 29) Agustin Nilsson, Skellefteå, 30) Ake Karlsson, Lycksele, 33) E Holmgren, dito, 35) Ola Lundgren, Rundvik, 37) Birger Åström, Umeå och 39) Roland Johansson, Rundvik.

Äldre jun: 3) Assar Fager, Umeå, 5) Ingvar Sandström, Lycksele, 7) Karl Johansson, Lycksele.

Yngre jun: 10) Dan Andersson, Rundvik, 13) Kjell Lundgren, Skellefteå, 14) Ake Moström, Friska Villor, 17) K H Jonsson, Tegsnäspojkar, 18) Jan-Ivan Berg, Rundvik och 19) Ivan Elofsson, Umeå.

Banan kommer att invigas av skidförbundets ordförande, redaktör Lia' Johnson, Umeå.

12/262 9

Åldermannen i Nyåker gäst i Frukostklubben

Om sin bys traditioner och minnen från gången tid kommer på lördag hemmansägare Gustaf Agren, Nyåker, att berätta i Frukostklubben. Det är ett nytt uppslag som Sveriges Radio och Sigge Fürst börjat spinna på. Förra lördagen berättade byäldermannen i västerbottensbyn Hej (i norra länsdelen) om hur byalaget arbetade. Dessutom gav han recept på hur man lagar palt.

Även Gustaf Agren, sedan fyra år älderman i Nyåker, skall ha med sig ett matrecept. Vilken hans specialrätt är vill han dock hålla i hemlighet till radiodebuten.

Nu har tyvärr inte Nyåkers by många traditioner att falla tillbaka på. Byn är relativt ung. Genom källforsknig har man fått fram att trakten togs i besittning på 1600-talet av en man från Orrböle. Dessförinnan hade byn en tid varit öde. Genom laga skifte åren 1852-63 fick byn sin nuvarande form. Den har nu 28 brukningsdelar som bla förfogar över cirka 2.000 hektar skogsmark till större delen bondeägd.

God sänja

Gustaf Agren (54 år) har sedan slutet på 20-talet brukat hälften av det stora fädernehemmanet. Han är ensam och driver jordbruket kreaturslöst. Skogsbruket har för honom som för så många andra norrlandsbönderna blivit den viktigaste inkomstkällan.

När denne tidigare travchampion — Gustaf Agren var en följd av år en av de ledande på Umåker — berättar om sin by vill han poängtera

Järnvägen började byggas 1888 och delen förbi Nyåker blev dryg för rallarna. Förutom bron över Öreälven vid Tallberg hade man det drygt 200 meter långa tunnelbygget vid Högbränna att forcera. Det blev liv och rörelse i bygden och det berättas bla om profiler som Smålandsnisse och Blekingspelle.

Järnvägen invigdes 1892 och medförde en ny era i bygdens historia. Mycket gods kom till stationen och kördes sedan med hästar till Nordmaling och mot lappmarken. Hemmansägare Sigfrid Johansson, Nyåker, minns berätta om hur det dagligen stod långa köer av forhåstar för att hämta lass.

Men det var inte bara forhåstar som drog förbi. Många resande kom till stationen i hästdroskor. När NAA:s disponenter kom med sina tvåspannsdroskar var det en ståtlig syn. Granna hästar, livreklädda kuskar. Bolaget hade förövrigt en rad egna hästar som gick i fortrafik på Nyåker.

— Ja, nog minns även jag hur lasskörarna drog här förbi, säger Gustaf Agren. Det var inte bara

Hemmansägare Gustaf Agren, byälderman i Nyåker, med den plogklubb om vilken han bl. a. skall berätta i Frukostklubben.

den goda sänja som råder inom byalaget. Tvistigheter har inte hört Nyåker till. Möjligen kan detta bero på att man inte har några större gemensamma tillgångar inom byn. Numera får byalaget nöja sig med de kronor man får in för fiskekortet i Nyåkerssjön, en tjärn och en del av Leduån. Förr hade man även avgifter för mulbete.

Många av samhällsborna höll sig nämligen förut med kor, och för att de som icke skatteägare skulle få släppa korna i skogen på bete fick de betala avgift till byalaget. Dessutom har man vissa sand- och grustäkter, men dessa har förlorat sin betydelse.

Men har inkomsterna minskat har man även sluppit undan en rad pålagor. Förr skulle byalaget underhålla vägarna och man var skyldig att ploga. Plogklubben, där alla fastigheter är upptagna, gick i tur mellan gårdarna. Den lilla klubben kommer bla Sigge Fürst att få stifta bekantskap med.

Rallarliv

Järnvägens ankomst förändrade radikalt förhållandena för Nyåkers by. Byn blev ett stationssamhälle. godset som gav bygden mera liv. Samhället fick hotell, pensionat och

med tiden tre kaféer, tingshus och flera affärer.

Nyåker har stagnerat

Men tiderna förändras. Det lilla stationssamhället har stagnerat i utvecklingen. Inga resande stannar nu för övernattnig. Och om man bortser från masonitlastningen har godsmängden över stationen minskat.

— Jag anser dock inte att vi skall klaga, säger Gustaf Agren. Vi kan även visa på en rad hälsotecken. Pepparkaksfabriken betyder en hel del för bygden och har gjort den känd utåt. Vi har två affärer av god klass, det har byggts flera nya egna-hem osv.

Så nog har Gustaf Agren en hel del att berätta för Sigge Fürst & Co nu på lördag.

Anders

TENS-KURIREN nr 36 tisdagen 12 februari 1963

Mjuk bromsning det enda vettiga Nordmalings-bilist: Begriper mig inte på frikopplingsexperterna

Med en serie bromsprov på den isiga E 4 vid Levar försökte bilskollärare David Bärghman, Nordmaling — känd rallybilist och rattmästare — ge belägg för att NTF:s nya giv om frikoppling av motorn vid snabb inbromsning och hävande av sladd på isföre är felaktigt. Mjuk bromsning med både motor och broms är nu som förr det enda riktiga anser hr Bärghman.

I 100 km fart flög Bärghmans bil fram över den snö- och isbelagda vägen. Inbromsningen började vid ett speciellt markerat ställe. För att stanna upp enligt de av NTF i förra veckans Motor-Kurir framlagda principerna behövdes mellan 121—142 meter — pumpbromsning med nedtryckt koppling.

VID INBROMSNING med motor och broms samverkande reducerades bromssträcken till mellan 97—126 meter. Längsta bromssträcka behövdes vid nedväxling och därefter bromsning. Då rullade bilen mellan 160—190 meter. (Differensen i de olika bromssträckorna torde till största delen bero på hur långt ut i vägbanan bilen fördes. Gjordes bromsförsöken i närheten av vägkanten där banan var täckt av snö blev bromssträckorna genomgående betydligt kortare). Provförsöken följdes av landsfiskal Lennart Levander, Nordmaling.

BÄRGMAN ANVÄNDE sig i samtliga fall av bilens maximala bromsförmåga dvs så stort bromstryck som den isiga vägbanan medgav utan att bilen skulle råka i sladdning.

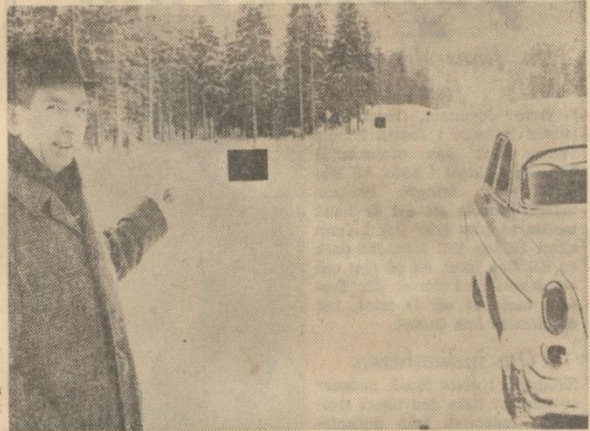
Vi provade även hur långt bilen kunde rulla med frikopplad motor och kom cirka 600 meter innan farten gått ned till 40 km. När motorn fick bromsa gick bilen ned i 40 km efter cirka 400 meter. Även dessa prov utfördes med 100 km som utgångshastighet.

— Jag förstår mig inte på dom här frikopplingsexperterna. Bilister med mångårig vana från vinterkörning har ju genom årtionden förordat just samverkan mellan motor- och fotbromsning. Teoretiskt kan det nog vara riktigt att man bör frikoppla vid inbromsning i halka men i praktiken håller det inte. I vart fall talar de erfarenheter jag gjort emot de nymodigheter som man nu genom press och TV försöker trumfa i dagens bilister menar Bärghman.

— MED KOPPLINGEN nedtryckt förlorar jag ju helt den effektiva mjuka inbromsning som motorn presterar. Ta tex förarna av de stora lastbilarna. Jag tror inte det skall bli lätt för dem att bromsa in sina fordon om de inte får bromsa med motorn.

— Det är ju vidare ett känt faktum att nästan alla bilar är byggda med effektivare bromssystem för framhjulen. Detta för att under sommarvägslag ge framvagnen bättre bromsförmåga. Vid inbromsning förskjuts som bekant tyngdpunkten framåt — trycket på framhjulen ökar. Bilen reagerar framåt.

PÅ VINTERFÖRE uppför sig inte bilen på det sättet. Motståndet mot vägbanan blir inte detsamma. Bromsar man lite för hårt läser sig

Frikopplingsexperterna har fel, anser David Bärghman och har genom bromsprov i Nordmaling visat att det behövs cirka 20 meter längre bromssträcka med urkopplad motor än med fotbroms och motorbroms i samverkan.

framhjulen. Bakhjulet däremot behöver ett betydligt större bromstryck. Därför håller jag på att motorbromsning och fotbroms måste samverka — speciellt vid halt väglag. Då är det ingen risk att bakhjulen låser sig (man förlorar väggreppet).

— Om vi bilister kunde veta när vi råkar få vårt fordon i sladd — en sak som man för övrigt inte behöver få om man kör med måtta — kan kanske frikopplingsexperternas lära om urkoppling vara riktigt. Men hur vet man det? I 99 fall av 100 kommer en sladd överraskande. Inte sitter man då med foten på kopplingen? Hinner man då verkligen koppla ur och samtidigt parera retursladden vilken som regel är den mest ödesdigra?

— NEJ LÄTTA PÅ GASEN och låt bilen räta sig själv. Men behöver inte alls gripas av panik för en sladd. Med lugna ratt rörelser går det hur bra som helst att häva en sladd och möta eventuell retursladd. Och jag tror att man bättre kan bemästra en sladdsituation om motorn ej frikopplas anser hr Bärghman.

SKA MAN BLI en god vinterbilist är nog enda sättet att träna. Kommer man i en svår situation har man nog inte tid att tänka över om man skall följa den eller den teorin. Det gäller att handla snabbt.

Anders

Nordmalings finnmark

FÖRST SKALL med glädje konstateras att intresset för vår hembygds äldre historia är stort och tilltagit nu sedan hembygdsknuten om Nordmaling-Bjurholm. Därmed vittnar den artikel, av signaturen "E-et", som var införd i VK 18/1 1963 under titeln "När Nordmalings finnmark gjorde skäl för sitt namn". Synd bara att författaren inte känt sig manad tala om sina källor (med undantag för Abraham Hülphers, vars beskrivning utkom för 182 år sedan).

I tidningsartiklar under senare årtionden har visserligen skyttat beskrivningar av finntorp och finntraditioner. Så tex om Mjösjö i VK den 4/8 1939 och om Armsjö i VK den 9/3 1948, båda artiklarna av undertecknad. Den som mera vetenskapligt skulle komma att bekräfta att även i Angermanland funnits en finnmark, var dock Richard Gothe, som år 1948 utgav sin förträffliga bok: "Finnkolonisationen inom Angermanland, Södra Lappmarken och Jämtland". Han påvisade att även i Nordmalings skogsområden förekom ett antal uppgivna finnar. Kyrkoher-

de Råde fick ta del av en del material, som Gothe insamlat för sin år 1950 utgivna bok om Nordmalings kyrka och församling. För lappmarkens del är Gustaf Göthes akademiska avhandling år 1929 av betydelse.

Hembygdsknuten har arbetat vidare och djupare bland materialet samt gått framåt i tiden från de första finnarna.

Synd var det också att en så otrolig mängd fel insmugit sig i en enda artikel. Detta har ju seminarlärare Ossian Egerblad med all rätt påpekat. Tappa för den skull inte eugen bästa E-et, utan fortsätt att studera och kom åter med flera bidrag.

PETRI FORSSELLUS tillträdde Nordmaling först 1622 och kunde därför inte ha skrivit någon inlägg från Nordmaling 1616. Rätt årtal är 1634. Därmed kan läsas på sid 106 i Hembygdsknuten.

Beträffande passusen om att finnarna i Nordmaling inte fick bosätta sig närmare kyrkan än tre mil, så uppger såväl Råde som Hembygdsknuten att detta är en folklig tradition och inte en "gammal förordning". Förordning utfärdades som bekant av kmt.

barnantal så är det tydligt att "E-et" använt Råde som källa. Råde har i sin tur använt Gothe som källa. Gothes uppgift på sid 224 är felaktig. Han har hämtat den från Nordmalings dödbok för den 27/12 1749, där det om Elisabet Mattsdotter ifrån Wonsjö (Brattsbacka) mycket riktigt står "varit gift med Bonden Matts Hindersson i Armsjö, hvilket thes Fader Matts Hindersson först upptagit och bebott och haft 14 st barn, 12 söner och 2 döttrar". Det är bara det att kyrkoherde Turdin här nämner två olika personer, nämligen 1) Matts Hindersson, Elisabets man, som bodde i Wonsjö och vilken hade 14 barn samt 2) Matts Hindersson i Armsjö, som var Elisabets far och den förste i Armsjö. Det som förvillat Gothe är alltså prästens skrivsätt, som väl närmast kan kallas en logisk kullerbytta. Om de båda finngubbarna kan de intresserade läsa vidare på sidorna 142, 546 och 628 i Hembygdsknuten.

VAD BETRÄFFAR släkten Nygrens stammoder, Sigrid Olofsdotter, född 1648, så avled hon enligt Nordmalings dödbok den 28/1 1749. Bland barnrika bör även nämnas gästgivaren Alfrid Bromans hustru, Anna Olivia Andersdotter, född 1867, som mellan 1839 och 1912 födde 19 barn.

På tal om Abraham Hülphers, så uppger denne att gästgivaren Olof Persson, född 1700, i Ångersjö, skulle

ha haft 12 levande söner 1758. Dödboken anger sammanlagt 25 barn i tre giften, varav 11 söner. En noggrann kontroll av födelseboken ger dock endast 19 barn, varav 12 flickor.

Ett rekord på sitt sätt innehar nog Michel Jonssons, född 1751, släkt i Högländ, Bjurholm. Under fem generationer hade i en enda härledning fötts 71 barn, dvs drygt 14 i varje led.

Tyko Lundkvist

12/2-63

Nordmalingskrock...

Forts. från sidan 1

Olyckan inträffade efter en enskild väg i Nygård på västra sidan om Lögdeälven. Strinnholm och hans arbetsgivare, åkerägare Bengt Abramsson, Norrfors, hade varit och lastat var sitt massavedslass i Nygård för transport till Rundvik. Trakten är känd för sina svåra backar. Abramsson körde först och lyckades klara den svåra nedförbacken — en bland de svåraste en bil kan forcera.

För Strinnholm gick det sämre. Efter att ha klarat större delen av backen började det tungt lastade fordonet gå rakt fram. I en svår vänsterkurva brakade fordonet genom vägräcket och ner den branta ravin.

Tursamt nog var Strinnholm beredd och hoppade ut ur hytten just som bilen gick av vägen. Bilen, en 1959 års Scania Vabis, fick mycket svåra skador och kan anses som totalhavererad. Olyckan får helt lastas på de svåra förhållandena på platsen. Förutom att backen var brant är vägen på

Olycksplatsen nere i ravinens botten bestod av ett enda virrvarr av stockar och bildelar.

Nordmalings-lastbil manglades i en ravin

Nordmaling (VK) Genom att hoppa ut genom dörren räddade sig 27-årig lastbilsföraren Gösta Strinnholm, Norrfors, från en säker död när en timmerlastad bil som han körde på tisdagen gick av vägen och hamnade i en 5-6 meter djup ravin. Hytten manglades helt ihop av timmermassorna som trycktes framåt när snurningen brast. Bilen blev totalförstörd.

Forts. sista sid. spalt 1

olycksplatsen isig och dåligt sandad. Vid nedfarten fördes bilarna på "låg"-2:ans växel.

En bärgningsbil från Umeå var under tisdagen på platsen men lyckades ej dra upp den havererade bilen. Man skall nu försöka med en bandtraktor.

SIMHALL I NORDMALING FÅR 25-METERSBASSÄNG?

Nordmaling (VK) 480.000 kronor, alternativt 780.000 kronor, kommer en simhall i anslutning till sporthallen i Nordmaling att kosta enligt de förhandskalkyler, som arkitekt Kjell Wretling upprättat i samband med utförandet av skissritningar för vissa speciallokaler till högstadiet. men för bespisning, trä- och textilslöjd, skolverkstad, skolkök och skolexpedition för en beräknad kostnad av 1,5 miljoner kronor.

Skolstyrelsen hade uppe frågorna till behandling vid sitt senaste sammanträde men fattade inget beslut beträffande simhallen. Enligt alternativ 1 får man en 10 x 16 meters bassäng, enligt alternativ 2 en bassäng om 12 x 25 meter. En bassäng av den senare typen får godkända tvärlingsmått. Larssons konstruktionsbyrå i Örnsköldsvik har beräknat driftskostnaderna, vattenrening, uppvärmning och ventilation till 10.200 kronor enligt alternativ 1 och till 17.200 kronor för alternativ 2. I det senare fallet har man dock tagit hänsyn till att hallen troligtvis kommer att få en betydligt längre användningstid.

Förutom de nu projekterade byggnaderna är det angeläget att skolan få en fullt utbyggd grundskola för tillgång till uppehållsrum för elever vid högstadiet och förvaringsskåp. Meningen med grundskolan är som bekant att eleverna i de högre klasserna inte skall ha egna klassrum utan dela andra mellan olika ämnesrum. Skolan beräknas få cirka 350 elever på högstadiet.

För skolans män i Nordmaling är det ett problem var detta uppehållsrum skall förläggas. Skolområdet är som bekant redan hårt exploaterat. Förslagsvis har diskuterats byggande av en enplansbyggnad mellan nuvarande realskolans två flygelbyggnader.

Ny framstöt om Norrforsvägen

Efter grundskolans införande skall eleverna i sjunde klass och uppåt om Norrforsområdet höra till Nordmaling. Den långa resvägen — för vissa upp till fem mil — är ett problem. Restiden beräknas för dem över en timme. Dessutom är vägen Olofsfors—Norrfors under all kritik. Föräldrarna inom området har gjort en framställning om att åtminstone få behålla sjunde klassen i grund av det ringa barnantalet. Men tyvärr inte detta. Skolstyrelsen vill nu göra en framställning till kommunmyndigheterna om att ombygga och av vägen Norrfors—Olofsfors så snart kommer igång. Vägbygget har varit på tal i många år. Nu anser man på skolhåll att det är ett absolut krav att vägen byggs utan ytterligare förhållning.

Bejublade hemmasegrar i Rundviks el-ljuslopp

Roland Johansson, Rundvik, vinner premiärtävlingen i IFK Rundviks nya el-ljuslopp.

Roland Johanssons slutvarv gav seger över Gunnarsson Jan-Ivan Berg juniorbäst

Om skidlöpare och skidpubliken i Rundvik eventuellt varit skrockfulla tidigare torde de nu vara botade för tid och evighet. Det nya el-skidspåret, som invigdes på tisdagskvällen, var nämligen länets 13:e men tävlingen resulterade i en stor hemmatriumf i såväl junior- som seniorklassen. Jan-Ivan Berg vann klassen för yngre juniorer med tiden 24.08 och slog därmed äldre juniorgruppens segrare Ingvar Sandström, Lycksele, med 12 sekunder och som extra välfärdig kom sedan Roland Johanssons seger i seniorklassen 9 sekunder före Stig Gunnarsson tack vare en grann spurt över de två sista av de sju varven.

Man kan utan överdrift påstå att el-ljustävlingen i Rundvik blev en absolut fullträff. Strålände skidförare, lagom många köldgrader, en verkligt spännande slutstrid i såväl junior- som seniorklass och ovanligt stor publik, som gladdes över hemmatriumfarna. Tidsskillnaderna kom prompt för de bästa och när hemmafavoriten Roland Johansson på sjätte varvet tagit in de sex sekunder han efter fem varv låg efter Stig Gunnarsson och dessutom tagit ledningen med tre sekunder, då var spänningen på toppen inför sista varvet.

Lille Roland svek inte heller förväntningarna. Han spurtade frenetiskt och spädde på sitt lilla försprång med ytterligare sex sekunder till en segermarginal på nio sekunder.

Men det var precis så hårt och jämnt det skall vara i ett varvlopp. Olle Svensson, IFK Umeå öppnade i sedvanlig ursinnig fart och ledde med en sekund efter för-

sta varvet före Stig Gunnarsson. På andra varvet gick Gunnarsson upp till ledningen och behöll den över fem varv. Under dessa varv var Evert Holmgren, Augustin Nilsson, Ola Lundgren, Hasse Brändström och Roland Johansson fem till 10 sekunder efter.

Men så kom Roland i ett blixtrande sjätte varv och ett ännu bättre slutvarv och därmed var segern klar. Stig Gunnarsson tvåa före Augustin Nilsson, Evert Holmgren, Hasse Brändström och Ola Lundgren. Birger Åström, som legat sjuk en vecka orkade inte utan måste ge upp. Det bör sägas att Stig Gunnarsson också varit sjuk och legat till sängs, men kanske kan hinna återgå styrkan till SM-stafetten, om inte förr.

Även i juniorklassen blev kampen intensiv mellan Jan-Ivan Berg och blott 16-åriga Peter Fredriksson, Skellefteå. Jan-Ivar ledde dock hela tiden även om försvaret var knappt och vann så småningom med 20 sekunder.

Ingvar Sandström, Lycksele, som vann äldre juniorgruppen, var endast 8 sekunder snabbare än sin fyra år yngre konkurrent Peter Fredriksson men det skall sägas att Ingvar Sandström trivs på betydligt mera kuperade banor än vad Rundviks el-ljusspår bjöd på.

Roland Johansson och Stig Gunnarsson begåvades med konstverk för sina prestationer och hyllades av en entusiastisk publik på ishockeyrinken. Tidigare hade Nordmalings Ångsågs AB, avdel. 421 Rundvik samt många frivilligt arbetande supportrar blivit hyllade för elspårets tillkomst — en fin anläggning som kostat ca 8.000 kr.

Lia
Seniorer 14 km: 1) R Johansson, Rundvik 42.07, 2) S Gunnarsson Lycksele 42.10, 3) A Nilsson, Skellefteå 42.30, 4) E Holmgren, Lycksele 42.32, 5) H Brändström, IFK Umeå 42.41, 6) O Lundgren, Rundvik 42.43, 7) O Svensson, IFK Umeå 42.41, 8) M Lundmark, Jörn 43.45, 9) K A Nylander, Ålfredshem 44.13, 10) Y Bygdesson, IFK Umeå 45.39, 11) K J. Edin, Friska Viljor 45.47, 12) E Ottosson, Tegsnäset 45.48, 13) L Lundgren, Rundvik 46.38, 14) E Jonsson, Lossmea 47.15, 15) H Norberg, Ålfredshem 47.25.

Äldre juniorer, 8 km: 1) I Sandström, Lycksele 24.20, 2) A Fager, IFK Umeå 24.28, 3) K-J Lundström, IFK Umeå 24.57, 4) H Tirén, I 20 25.10, 5) E Sjögren, IFK Umeå 25.21, 6) R Backlund, I 20 26.30, 7) B-I Jonsson, I 20 26.47.

Jan-Ivar Berg vill inte vara sämre än klubbkamraten Roland och var snabbast av alla juniorerna.

Yngre juniorer, 8 km: 1) J-I Berg, Rundvik 24.08, 2) P Fredriksson, Skellefteå 24.28, 3) K Granlund, Skellefteå 25.00, 4) A Omma, Ore/Långsele 25.05, 5) I Eklöfsson, IFK Umeå 25.21, 6) S Eriksson, Agnäs 25.48, 7) K J. Lundgren, Skellefteå 25.52, 8) D Andersson, Rundvik 26.45, 9) K-H Jonsson, Tegsnäset 27.05, 10) L Karlsson, Rundvik 27.25, 11) O Jonsson, Hörnefors 29.15, 12) L H Öberg, Rundvik 21.11.

13/2 63
VÄSTERBOTTENS-KURIREN nr 37 onsdagen 1

Familjenyheter

90 år

90 år fyller i dag den 13 februari f.d. jordbrukaren, kolaren och skogsarbetaren Johan Alfred Sörman, Björknäs, Brattsbäcka.

Det är en relativt pigg 90-åring som tar emot när VK hälsar på i hans hem, där även hans maka, en son och sonhustru bor. 90-åringen klarar sig i stort sett själv och kan även hjälpa till med ved och vattnen till hemmet.

Sörman är född i den lilla byn Söråker, inte långt från hans nuvarande bostadsort. Byn tillhörde på den tiden Bjurholms socken. Modern, som måste klara sig med eget förvärvsarbete, fick låta pojkarna växa upp i fosterhem. Endast sju år gammal fick han ge sig ut på

förvärvsarbete som getarpojke. Lönen var nästan obefintlig, men han fick mat och kläder. Han gick sex veckor i skola i Grönnäs och fyra veckor i Karlsbäck och sedan blev det 28 dagar i konfirmationsskola i Bjurholm. Det var allt. Detta till trots blev han en god "läsare" och konsten att skriva är inte heller främmande för honom. Under uppväxtåren tjänade han bonddräng. Så småningom blev han kolare och skogsarbetare. Under många kalla vinternätter vaktade han sina milor och både såg och hörde vittra, som svansade på utanför kökdörren. Som getarpojke har han en gång även stått öga mot öga med en björn. Den som fick frossa var inte Sörman utan björnen, som snällt och beskedligt tog till flykten.

Som getarpojke fick han vid ett tillfälle även se en "vitterkärring" som kom med några kor. Men när Sörman skulle gå henne till mötes smet hon av vägen med korna och var sedan försvunnen, med kor och allt. Det var sådant som kunde hända för sju, åtta decennier sedan.

Vid sekelskiftet kom han till Klubbssjö, där han blev ärendator. Jordbruket skötte han med stor omsorg. 1914 ingick han äktenskap. Nu blev både förtjänsterna och livet betydligt ljusare, men det gällde att arbeta som en slav för att få debet och kredit att gå ihop, i all synnerhet som familjen blev barnrik, åtta barn, varav sex är i livet. 1917 flyttade han till Björknäs. Han köpte ett mindre jordbruk, som nätt och jämt klarade foder åt en ko. Hästen fick han köpa foder åt. Men Sörman hade goda krafter, och med körp och stenborrar bröt han nya åkertergar. Han fick även bygga så gott som helt nya åbyggnader. Han gav sig även ut på långa färdresor som skogsarbetare. I övrigt är 90-åringen inte särdeles berest. Hans utflykter har sträckt sig till Härnösand i söder och Gumbodahed i norr. Börsen har varit för tunn för att klara längre resor.

1943 flyttade han till den stuga där han och maken nu bor. 1953 övertogs egendomen av sonen.

Kry och pigg är han. Hörsehn börjar avta, men det är i stort sett enda "krämpan". Han kan se tillbaka på ett gott livsverk, den gamle mannen i Björknäs.

H. B.

70 år fyller den 17 februari herr Juhus Andersson, Häknäs.

Han är född i Häknäs och har hela sitt liv varit fast rotad i bygden. I unga år arbetade han på Norrbyskär, men ohälsa tvang honom att lämna arbetet på sågverksön. Sjukdom spolierte allt ordnat arbete för honom under en följd av år. Under senaste årtiondena har han dock varit rätt kry och

har kunnat delta i olika arbeten. Andersson är en stilla och försynt man, allmänt uppskattad i sin hembygd.

19/2 63
50 år fyller den 15 februari frimästare Alf Eriksson, Nordmaling.

Han är född i Hyngelebo. Efter läroår i Bollsta hade han anställning i Hörnefors Själebad innan han 1939 bosatte sig i Nordmaling och öppnade egen rörelse. Den har med åren utvidgats. Frisersalongen och affären har han numera inrymd i den fastighet han förvärfvade 1947. Sedan unga år har

Alf Eriksson varit besjälad av stort intresse för fiske och jakt. Otaliga laxöringar och laxar har han hämtat upp ur Lögdeälven vid vars strand han lekte som barn. Personligen är Alf Eriksson varmt religiös och en lugn och fridsam människa som vunnit många vänner.

NORDMALINGS FÖRENINGSHUS

15/2 63
Dans lördag 16/2 kl. 21—01

Musik: EXBLODIOSS, Umeå

SERVERING ★ TOMBOLA

OBS! Filmen "INTE FÖR PENGAR" med Elizabeth Taylor gives lördag kl 7.

S. G. U.

Hotfull kabelbrand vid Rundviks-sågen

Rundviks sågverk var nära att jämnas med marken vid ett hotande eldsvådettillbud tidigt på torsdagsmorgonen. Elden upptäcktes dessbättre i så god tid att den gick att bemästra. Men tre brandkärar plus arbetarna vid industrin fick sättas in i kampen.

Nattskiftet slutar vid sågen kl halv 2 på natten. Då arbetarna gick hem efter avslutat värv var allt i sin ordning. Inte heller Städernas vakt, som tittade till industrin på efternatten, kunde märka något oroande. Men när arbetarna kom till sågen strax före kl 6 möttes de av en intensiv rökutveckling.

En av de första på dagskiftet var Alvar Råberg. Han försökte lokalisera eldhärden men rökutvecklingen var så intensiv att han måste ge upp försöket. I stället slog han omgående larm till industribrandkåren och samtidigt kallades även Rundviks och Nordmalings brandkärar. Situationen var ytterst hotfull.

Elden hade börjat i bjälklagen under såggolvet, i ett kabelfsystem som är fast under såggolvet. När branden upptäcktes hade elden lyckats pressa sig upp genom golvet och börjat bli synlig inne i själva såghuset. Om elden börjat en halv timme tidigare, torde sågen ha gått förlorad. Nu blev skadorna inte så stora och driftstoppet vid industrin inskränkte sig till själva torsdagen. I dag är det full fart igen.

Orsaken till branden tycks vara en överhettning i elkabeln under såghuset.

Nyström i Hummelholm får alltid sista ordet

Det är härligt i timmerskogen, tycker 74-årige K. J. Sjöberg.

Två äldre herrar i Hummelholm, som tillsammans har 149 år på nacken, jobbar dagligen i hårt skogsarbete. Det är 75-årige Nils Nyström och 74-årige Karl Johan Sjöberg. Sjöberg hugger gladeligen 125—150 kubf om dagen och det gör en dagsförtjänst på upp till 50 kr. Det är prima krut i

Nyström och Sjöberg trivs tillsammans. Båda är födda i byn, har gått i skola tillsammans och varit gran-nat hela livet igenom. De känner varandra utan och innan, så det är säkert ingen tillfällighet att de vid 75 års ålder jobbar ihop i timmer-skogen. Det märkliga är väl själva arbetskapaciteten vid den här ål-dern.

Doktor Allard rätte maunen mot Sjöbergs magbesvär

Trots att de båda parhästarna tycks ha bråttom på hygge gör de ett litet uppehåll, för att berätta om ti-der som varit. K. J. Sjöberg, skogs-arbetare sedan 55 år tillbaka, ar-betsbas för flottningarna efter Öre-älven sedan lika många år och hand-lare i byn sedan 1923, har praktiskt taget aldrig varit sjuk.

Jo, 1933 fick jag magbesvär, be-rättar han. Det var "svedan" i ma-gen. Då vart jag rädd att fara till Umeå lasarett. Vad det nu skull va-ra bra för.

Där hantärä dom mej så då va int klokt. Dom pumpa å klämdå å fotografera å stog i".

Till slut kom dom in fyra läkare, så jag trodde min sista stund var kommen. Han som var bas för dom påstod att jag hade magsår. Sen dom gått trodde jag nästan det var all-var. Det kändes som vrängt.

— Men då for jag hem och gick till n' Allard. Han pumpa inte, han bara tittade på mig. "Sjöberg har mask. Ni ska få lite medicin av mej, så blir ni snart frisk, sade han.

Jag frågade vad för sorts mask det var. Inte kan det då vara lat-masken, för den har jag aldrig haft något bekymmer med sade jag. Men han sade inte så mycket mer. Då

gubbarna och där har många ungdomar, som vägrar att gå i skogsarbete, en hel del att lära.

"Sjöbern" är en friskus, en timmerhuggare i varje tum, menar Nyström, som själv har en tunga så vig, att den blivit känd långt utanför Nordma-lings kommuns hank och stör.

jag kom hem tog jag in av Allards medicin. På ett par tre dagar kom masken ut och jag vart fresk.

Jobbade för högttryck — "lågtrycket" försvann

Sen har det varit prima liv. Ja, jag var förstas till en annan dok-tor för två, tre år sen. Ja kände mig som lite matt. Han sade, att jag hade för lågt blodtryck, det var visst bara 25, eller kanske 125, ja minns inte så noga. För resten kan det vara detsamma. Jag jobbade för högttryck, och då försvann lågttrycket. Det är ungefär som väderleksexper-terna i TV — då de talar om låg-tryck så blir det högttryck och tvärt-om.

Staten är "nalta dyr"

Nils Nyström är som sagt känd för sin slagfärdighet. Oftast är hans kommentarer av synnerligen besk art. Han gillar att tala i klartext. Beträffande slitet i skogen så är han inte riktigt på topp, trots att sko-gen är vacker och huggningsresul-tatet gott.

Staten tar mest alltihop, är hans kommentar. Det är snart ingen idé att arbeta. Det är skatt på allting. Om jag inte var en så inbiten röka-re så skulle ja sluta. Men jag ha rökt cigarr, så länge jag minns, så det går inte att sluta för att "Strängen" är "nalta för dyr".

Det är inte bara han som är trol-let. Titt på hushållningsällskapet å lantbruksnämnden — dem ä å trol-let. Men ett ska dom veta, Nils Ny-ströms hemman i Hummelholm kom dom int åt, fast gubben är gammal och snart slut. Här hjälps det inte med några blommer då man bli leg-gen.

Fast nog är det arbetsamt med lagårn. Ja har en rätt bra besätt-ning vackra kor och så har jag en tjur.

Och så ska ju jordbrukarna läras så mycket nytt. Här "ränn" dem — konsulenta. En var här för något år sedan och skulle lära oss förstå en del nya redskap, och hur man ska sköta redskapen. Han skulle visa en film efteråt — i skolan, men filmapparaten gick inte bra. Han fick ingen "snurr" på'n. Då fråga jag honom rakt på sak om det inte berodde på den som sköter redskapen.

Ja, sådan är han Nyström. Lite frän och opolerad på ytan, finurlig i sina kommentarer. Kommunalgubbarna har han inte mycket till övers för. Han tycker att nutidens kommunala förtroendemän är för slös-

aktiga av sig. Pengarna rullar och far lite hur som helst.

Klagade i god tid

En dag kom han in på kommunalkontoret för att klaga på taxeringsnämnden. Men det var långt innan taxeringsnämnden haft något sammanträde och kommunalkamreraren menade, att nog borde han väl först invänta resultatet innan han gick för att författa en klagoskrift. Då ä lika bra att göra då nu — i förskott, det blir liks åt fanders, menade Nyström.

Kaffedags i kojan

Det börjar suga i magen på de två gubbarna i timmerskogen. Hårt arbete kräver åtskilligt med mat och dryck. Före pensionsåldern drack jag alltid 15—17 kaffekoppar om dagen, säger Sjöberg. Inte heller i det fallet tycks han ha slagit av mycket på takten. De två har en liten trevlig koja intill avverkningsplatsen. Det blir kaffe och smörgås — och naturligtvis en rök.

Tjyvingen bara att Strängen ska få en tribut igen, menar Nils Nyström.

Och så berättar han om ett skogsvaktarbesök för några år sedan. Det var visst strax efter kriget. Han skulle ha mej att hugga ut en hel del skog, och han pekade på den ena talldungen efter den andre som skulle gallras upp.

Men då protesterade jag, säger Nyström. De där tallarna ska jag visserligen ta bort, men inte de som står i gruppen längre bort.

Skogsvaktaren var påstridig. Nu hör Nyström vad jag säger... Nej, Nyström var lika bestämd. Vad ni än må beskylla Nils Nyström för, men se oärlig har jag aldrig varit. Den här talldungen närmast är min, men den som står där borta tillhör grannen..

Kafferasten är slut. En lång vila är aldrig bra. De två krutgubbarna återvänder till sitt dagliga värv och snart ekar åter motorsågens sång mellan tallarna.

H. B.

"Tjyvingen, nu får Strängen sin tribut igen", men Nils Nyström är för inbiten rökare för att sluta för skattens skull.

75-åriga "parhästar" ^{18/2} i Hummelholm-skog ⁶³

På en avverkning i Hummelholm, Nordmaling, knogar två goda granar med motorsåg och yxa. De arbetar raskt och håller sig en inte så oäven dagspenning. Ingenting märkligt i och för sig — det är bara det att de båda är 15 respektive 74 år gamla, två färg-

starka krutgubbar som inte är rädda för att sjunga ut om vad de anser vara vrängt och skackt. Bilden här ovan: 74-årige Karl Johan Sjöberg (till vänster på bilden) och 75-årige Nils Nyström kommer sams om att motorsågens kedja behöver sträckas.

SE SIDAN 2

50 år fyller den 20 februari fabrikören och hemmansägaren Hjalmar Forsberg, Mo, Lögdeå.

Han är född i Mo där hans far var hemmansägare. Sönerna fick tidigt börja hjälpa till med arbetet på jordbruket. Det blev så småningom andra förvärvsarbeten bl.a. vid flottningarna efter Lögdeåälven, traktordrivningar etc. Med sin bror delade han föräldrahemmanet. Forsbergs huvudintresse knö sig i början till modernärningen. Mitt på 1950-talet ändrade han ladugården till industrilokal och började tillverkningen av taktegel. Genom tillbyggnader och utökning av den maskinella utrustningen har hans industri ytterligare utvecklats och i dag har han en industri som sysselsätter 11 man. Forsberg har visat vad man kan åstadkomma med energi och framåtanda. Till saken hör att Forsberg är en mycket uppskattad och omtyckt industriman och medmänniska, lugn, trygg och vänfast.

DÖDSFALL

Jenny Fällman, Nordmaling. På Nordmalings församlingshem avled på lördagen fröken Jenny Fällman. Hon var 81 år.

Fröken Fällman var född i Rundvik där hennes far var sågverksarbetare. Själv fick hon också som ung flicka börja tjäna sitt levebröd vid sågen. Kasta och stuva "klant" var hennes speciella uppgift under en rad år och på splitvedsskutorna var hon en aktiv "stuvverska". Till hennes förvärvskällor hörde också att hjälpa andra människor — i deras hem. I rätt unga år kom hon till Nordmalings församlingshem som hjälprea i köket och vid det jordbruk som på den tiden drevs vid hemmet. När hon nådde pensionsåldern fick hon sin fristad på hemmet. Och där har hon trivts gott och varit en pigg och glad åldring tills sjukdom bröt ner hennes krafter.

Härmed tillkännagives att
Jenny Serafia
Fällman

* 18/11 1881

† 16/2 1963

avlidit, på Nordmalings församlingshem efter en längre tids sjukdom. Saknad av pensionärer och personal.

Nordmaling den 18/2 1963.

Vännerna

Bred dina vida vingar,

O Jesu, över mig

Och låt mig stilla vila

I ve och vät hos dig.

Bliv du min ro, min starkhet,

Min visdom och mitt våd.

Och låt mig alla dagar

Få leva av din nåd.

Förlåt mig alla synder

Och två mig i ditt blod.

Giv mig ett heligt sinne,

En vilja ny och god.

Tag i din vård och hägnad

Oss alla, stora, små,

Och låt i frid oss åter

Till nattens vila gå.

Nya tjänster tillsatta i Nordmaling

Kommuningenjör Sture Hansson (t. v.) och vattenverksskötare montör Torsten Braxenholm (t. h.)

Nordmalings kommunalnämnd valde, vid sammanträde på måndag ny kommuningenjör efter Ingvar Magnusson, som avflyttat till Umeå. Kommunalnämnden utsåg till hans efterträdare tidigare kommunalverkmästaren Sture Hansson. Till vattenverksskötare, en helt ny tjänst i kommunen, valdes montör Torsten Braxenholm.

Det föreligger ett önskemål från länsstyrelsen att antalet valdistrikt reduceras, där detta anses möjligt. Kommunalnämnden enade sig om förslaget, att Hyngelsböle sammanlågges med Olofsfors, Rönnholm med Lögdeå, Tallberg med Nyåker och Långed med Häknäs. Det skulle bli en reduktion från nuvarande 25 till 21 distrikt. Förslaget går vidare till fullmäktige för beslut.

Nordmalings busstationsförening har begärt kommunalt bidrag för driften av stationen. Det har nämligen visat sig att rörelsen inte går ihop, rent ekonomiskt sett. Men kommunalnämnden avstyrker, då en utredning visar att liknande anslag inte utgår inom angränsande kommuner.

En utredning har verkställtts avseende samlingslokalerna inom kommunen. Förslaget från utredningen innebär att nybyggnad av allmän samlingslokal eller sådan grundlig ombyggnad, vilken berättigar till statsbidrag, utgår kommunalt bidrag med 10 procent av den statsbidragsgrundande anläggningskostnaden. Det förutsättes dock, att folketshusförening, bygdegårdsförening eller annan godkänd förening står som huvudman för företaget. För reparation av mindre allmänna samlingslokaler får storleken av kommunalt bidrag provas från fall till fall. Kommunalnämnden beslöt bordlägga ärendet till ett kommande sammanträde.

Till ombud vid lantmåteriförrättningar beslöt nämnden tillstyrka förslaget på byggnadsnämndens ordförande Carl Björklund och kommunalkamrer Harald Brännlund. Att på kommunens vägnar underteckna köpehandlingar avseende prissättningar och försäljning av tomtmark tillstyrker nämnden förslaget på kommunalnämndens ordförande J. A. Wiklund och kommunalkamrer Harald Brännlund.

Vår kära mor

Katarina Eugenia (Jenny) Söderström

* 28/1 1879 † 18/2 1963

har stilla insomnat i förvisning om sin själs frälsning. Sörjd av oss samt många släktingar och vänner.

Aspeå, Lögdeå, den 19
februari 1963

Hilding och Kerstin
Saga och Birger
Nora Söderström
Barnbarn

Ett hjärta av godhet har slutat
att slå

Den eviga villan har kommit.
Oändlig är saknaden, bitter och
stor

Dock finnes en tröst, du sover
i ro.

Jordfästning äger rum i Nordmalings gravkapell söndagen den 3 mars kl 13.00. De som med sin närvaro önskar hedra den bortgångnas minne inbjudes till Församlingsgården efter jordfästningsakten.

I stället för ev. blommor
giv en gåva till Nordmalings
Baptistförsamling

Försäkringsdomstolen gav nordmalingsfru rätt

Försäkringsdomstolen (FD) har förklarat en änkefru i Nordmaling berättigad till barnpension för sin dotter som vid faderns frånfalle hade tre månader kvar innan hon fyllde 16 år.

På ansökan beviljade pensionsnämnden modern änkepension. Ett halvt år senare återkom hon med ansökan om barnpension för sin dotter. Flickan hade då redan fyllt 16 år, som utgör gränsen för att få sådan pension. Riksförsäkringsverket (RFV) ansåg därför rätt till barnpension inte föreligga och gjorde ingen ändring i nämndens beslut.

Modern överklagade beslutet hos FD. I yttrande över besvaren fann RFV att pensionsnämndens ordförande i samband med handläggningen av ansökan om änkepension bort hjälpa henne med ingivande av ansökan om barnpension. RFV fann därför att det vid bedömandet av flickans rätt till pension borde anses som om sådan söktes i sam-

band med ansökan om änkepension. Till följd härav borde barnpension beviljas för tre månader.

FD har nu visat målet åter till RFV för ny handläggning.

HÖRNSJÖ Folkets hus

— ungdomens träffpunkt —

DANS LÖRDAG 28 FEBRUARI KL. 21.00—01.00

Popmusik i toppklass

THE FALCONS ORKESTER

plus konferencier

Bussar avg. från V. Örtträsk kl. 19.15, fr. Ö. Örtträsk kl. 19.30 över Bjurholm, fr. Vännäs kl. 20.30, fr. Hörnefors kl. 20.30, fr. Nordmaling kl. 20.30 och åter efter dansen.

— Sedvanliga anordningar —

EN TREVLIQ DANSKVALL GARANTERAS.

Nästa program: Lörd. 2
mars. ELJES SHOW-
TETT. F. H. F.

Bensinstationerna i Mo har snart inga kunder

Det finns en del affärsmän som inte blev särskilt glada, när E 4 i höstas lades om mellan Nordmaling och länsgränsen till Västerbotten. Det är bl a de köpmän, som tidigare hade ett bra läge vid den gamla delen av E 4, och som nu plötsligt befinner sig mer eller mindre på sidan om allvarvägen. Värst drabbades kanske de två bensin- och servicestationerna i Mo, Nordmalings kommun, som i många år haft ett utmärkt läge vid det stora trafikstråket.

— Det var som att dra ner en rullgardin, säger en av stationsföreståndarna på tal om E 4:s omläggning. Bilisterna efter nya E 4 måste nu göra en extra avstickare på minst fem km enkel väg, för att komma till någon av bensinstationerna. Det säger sig själv att de allra flesta bilister istället fortsätter till t ex Hörnefors eller Husum, där stationerna ligger efter vägen.

Föreståndaren för en av de aktuella stationerna, John Eriksson, ser mycket pessimistiskt på läget.

— Sedan E 4:s omläggning har omsättningen sjunkit med ungefär 50 procent, och det torde bli ännu sämre framemot sommaren, när semester tiden börjar. I vanliga fall brukar ju semester tiden vara den ekonomiskt sett allra bästa tiden för oss, den tid då man kunnat få ett ordentligt uppsving efter de inte alltid så lysande vintermånaderna. Nu kommer ju hela turistströmmen att gå vår näsa förbi, och en stor del av ortsborna och våra gamla stamkunder åker ju själva bort på semester. Stationen går redan nu med förlust, och den största anledningen till att vi alltför har öppet, är att vi hoppas få möjlighet att så snart som möjligt erhålla en plats efter nya E 4. Ännu har vi dock inte lyckats med detta.

Eftersom en bensinstation endast får uppföras i anslutning till en vägkorsning, har vi nu en ansökan inkommet om att få flytta stationen till en plats vid utfartsvägen från Nordmaling, men tomtrågen där är ännu inte löst. Vi har även försökt skaffa ett lämpligt markområde i anslutning till den blivande nya utfartsvägen från Rundvik, men inte heller detta har lyckats, mestadels på grund av att ifrågasvarande markägare själv planerar att öppna en egen bensinstation på platsen.

I detta sammanhang vill hr Eriksson framhålla, att han anser myndigheterna i första hand bör hjälpa redan befintliga stationer att få en godtagbar plats, innan man ger tillstånd till nya stationer. Kan inte en flyttning av stationen ordnas inom en ganska snar framtid, har vi väl ingenting annat att göra än att stänga, slutar herr Eriksson. Och man förstår honom. Vid vårt besök på stationen häromdagen hade man under de fem timmar stationen därtills varit öppen för dagen, haft sammanlagt två kunder. Försäljningen hade gett Eriksson en förtjänst av kronor 4.25, sedan bensinbolagets del räknats bort. I sanning en rätt dålig timpenning.

HOLGER LINDBERG heter föreståndaren för den andra stationen, och inte heller han ser särskilt ljus på situationen.

— Visst har jag väl än så länge mina stamkunder kvar, men genomfartstrafik är ju borta. Samma är förhållandet med de allra flesta "dieselskunder" dvs större lastbilar som tankar dieselmotorer. Sedan genomfartsleden flyttades, har omsättningen sjunkit med minst 35 procent. Och under sommarhalvåret torde minskningen säkert bli minst 50 procent, tror herr Lindberg.

Jag har ansökt om att åtminstone tills vidare få uppföra en provisorisk station vid nya E 4, men ärendet är tills vidare bordlagt. Såvitt jag har mig bekant, är det ännu inte riktigt fastställt var den blivande utfartsvägen från Rundvik skall ansluta till nya E 4, och det är därför ganska svårt att planera särskilt långt, fortsätter herr Lindberg.

Föreståndare John Eriksson i Mo poserar framför sin nu oftast kundtomma bensinstation.

— Det har talats om att en markägare har planer på att själv uppföra en bensinstation i anslutning till den blivande Rundvikskorsningen, men nog tycker man myndigheterna i första hand bör se till att de stationer som redan finns, får en godtagbar plats efter trafikstråket, innan man ger tillstånd till nya

stationer, menar han. Skulle en ny station uppföras här ute vid nya E 4, ja då kommer ju de kunder vi ännu har kvar att helt försvinna. Då har ju bilisterna inte längre någon anledning att göra en extra avstickare hit ut till oss, och vi har då bara att tacka och slå igen, slutar herr Lindberg.

Vattnet sinar i brunnarna vid Norrfors

I Norrfors har man det verkliga besvärligt med vattenförsörjningen i vinter. Ett flertal serviceledningar har frusit och speciellt besvärligt är det för fastighetsägarna i Jerusalem-området. Där är man nu helt utan vatten efter det att ordinarie källan torkat ut.

— Ja, det är bekymmersamt, säger herr Adrian Isaksson. Han förestår samhällets vattentäkt. Dess bättre ger vattenverkets två djupbrunnar ännu tillräckligt med vatten efter det att man tillgripit viss ransoring med avstängning vissa nätter. Tjälarna har gått djupt ner — upp till två meter påstås det att det frusit i sandjorden och därmed har en rad serviceledningar frusit till. Efter upptining låter många fastighetsägare vatten rinna dag och natt för att förhindra att det åter fryser i ledningarna och då förstår man att det blir en extra belastning på vattenverket. De två djupbrunnarna är 67

resp. 74 meter och som reservoar har man en 100 kbm stor bassäng. Fastighetsägarna inom det sk Jerusalem har egen vattentäkt — en grävd brunn och denna har nu helt torkat ut. Dessutom syns en del ledningar ha frusit sönder.

— Vi har försökt köra upp vatten

till brunnen med brandbilen men det bara läcker ut, säger herr Isaksson. Hur det kommer att gå de närmaste veckorna är ovist. Mars månad brukar ju vara kall. Nu har i vart fall de som sysslar med upptining fullt jobb. På måndagen var kyrkan, församlingssgården och prästgården bl a utan vatten.

Rundviksduo skidade bäst i Alfredshem

Örnsköldsvik (VK) Det blev dubbelt västerbottniskt i toppen vid söndagens grannstruktävling på skidor som Alfredshems IK arrangerade i elljusspåret. Ola Lundgren, Rundvik, vann klart före klubbkamraten Roland Johansson. I yngre juniorklassen bevisade Jan Ivan Berg, Rundvik, vilket härligt ämne han egentligen är till storälskare genom att i suverän stil utklassningsvinna med nära 4 minuter. Han var också 26 sekunder snabbare än äldre juniorsegraren Kurt Persson från Björkdalen.

I damernas lopp åkte Märta Norberg och Laila Hägglund dött lopp och delade således på segern. Seniorerna åkte 5-kilometersspåret tre varv och Ola Lundgren ledde från start till mål. Efter 5 km hade han tiden 19.33 före Bengt Pettersson från Brännan med 19.57. Trea var Roland Johansson på 20.08. Vid 10-km-kontrollen var tiderna: 1) Lundgren 39.28, 2) Pettersson 40.35, 3) Vesterström 40.35, 4) Johansson 40.56. Den sistnämnde hade ramlat ned en placering men gjorde sedan en fin åkning på sista 5 km och gick om de båda ångermanlandssåkarna. Därmed blev det två västerbottningar i topp.

Seniorer, 15 km: 1) O Lundgren, Rundvik 1.00.4 2) R Johansson, d.o 1.01.15 3) B Pettersson, Brännan 1.01.33 4) L Vesterström, V-Byrå 1.02.16 5) S Hamrin, Brännan 1.03.13 6) V Berg, Tindö 1.03.30 7) A Nilsson, FV 1.03.51 8) N Lukka, Sandvikarna 1.03.59 9) C Elander, Sollefteå 1.04.02 10) L Norén, Alfredshem 1.04.10.

Äldre juniorer, 10 km: 1) K Persson, Björkdalen 40.56 2) L Nymann, Sollefteå 42.56 3) G Eriksson, Björkdalen 43.02.

Yngre juniorer, 10 km: 1) J-I Berg, Rundvik 40.30 2) G Torin, Hissjö 44.07 3) A Karén, Sollefteå 44.22.

Damer, 5 km: 1) M Norberg, Värby IK 23.38 och L Hägglund, Hägg-näs 23.38 3) U Pettersson, Värby IK 24.42.

Sixten Jernberg ansåg, att det gick oerhört tungt på 5-milen. Korsnön kom aldrig fram och glidet blev därefter.

28/2 63 VÄSTERBOTTENS-KURIREN nr 50 torsdagen

JORD OCH SKOG

EVERT MOLIN I TALLBERG EN DUKTIG JORDBRUKARE SOM GÄRNA SJUNGER UT

"Den som minskar skördens kraft och lägger jord igen, begär en synd av större art än den som dräper män".
Det är 46-åriga hemmansägaren och 1:e vice ordföranden i Nordmalings kommunalfullmäktige, Evert Molin i Tallberg, som citerar dessa ord av Erik Axel Karlfeldt.

De flesta jordbrukarna tycks ha glömt de gamla karlfeldtska visdomsorden, menar han.

Visst är lönsamheten dålig, men vi får samtidigt komma ihåg, att hela mänsklighetens vara eller icke vara står och faller med jordbruket och jordbrukarna. Det gäller att kämpa vidare och slutligen nå sådana resultat, att jordbruket i lönsamhetslämmande, kommer i paritet med andra yrken. Tyvärr är klyftan jordbrukare — industriarbetare i dag mer öppen än någonsin.

Det blåser i regel friska fläckar kring Evert Molin. Han är inte rädd för att sjunga ut och säga sin mening. Ibland säger han det på ett sätt som inte tilltalar motståndaren.

Molin är född i Tallberg och genom nordmalingsbonde. Hans far var hemmansägare och som liten pojke fick Evert hjälpa till därhemma. Han kom praktiskt taget att växa upp i stallet. Så fort han fick en ledig stund klädde han in till hästen, som var hans bästa vän.

1940 köpte Evert Molin den jordbruksegendom som han sedan, genom idogt arbete, nyodlingar och tillköp, gjort till ett bra jordbruk. När han köpte egendomen var den på 42 hektar, men bara med 2,7 hektar odlad åker. Abyggnaderna var av sämre art och han byggde helt ny ladugård 1941, som han moderniserade och byggde ut 1957. En ny modernisering står emellertid för dörren, bl.a. har han för avsikt att göra utfodringen mera rationell. Genom nytillköp och odlingar har nu Evert Molin 18 hektar odlad åker. Den produktiva skogsmarken omfattar endast ca 40 hektar och här har vi ett exempel då ägaren helt måste förlita sig till den inkomst som jordbruket ger.

ÄRSNETTOINKOMSTEN 7.000 KR.

Molin har en mycket noggrann bokföring. Han inrikter sig på en försöksverksamhet, med olika förgreningar inom jordbruket, för att finna en lösning på dagens jordbruksproblem. I ladugården har han 11 kor, tjur och en del ungmå. Men där finns även 21 grisar. Grisodlingen har intresserat Molin allt sedan han blev jordbrukare och hans ladugård har saknat grisar endast fyra dagar på 22 år.

Nu bokför han mycket noga varje hektar föda som griskultingarna inmundigar. Han vill se hur mycket han kan få ut av sin arbetsinsats. För att leva på ett jordbruk av den här storleksordningen måste man inrikta sig på en viss kvantitet kött- och fläskproduktion som binstärkning till mjölken, framhåller Molin. Det blir ident utbyte i alla fall. Nettoinktet från fjöläret var ca 7.000 kr. I den summan ingår även husstrus arbetsinsats.

SLÄKTDJURSÄVAVGIFTERNA

blir självfallet betungande och fråga är väl om inte den här sortens avgifter borde undantas norrländsk jordbrukarna. Det måste vara ett allmänt intresse, att jordbruket i Norr-

Fru Iris med en annan här "familjemedlem", katten Lill-Misse.

land blir så pass lönsamt, att utövarerna kan leva på det hela och följaktligen sträva vidare. Även om man bortser från Karlfeldts ord så är vi väl alla överens om att flykten från landsbygden bör bekämpas. Ett radikalt medel är att göra norrländsk jordbruk lönsamt, att få det hela i paritet med andra inkomstgrupper. Något som bör kunna ordnas med relativt enkla medel.

HÖJ MJÖLKEN MED 10 ÖRE

köttet med 70-80 öre och ett medelstort norrländskt jordbruk kan bli fullt lönsamt, menar Molin. Det skulle utjämna den nuvarande lönsamheten, som ligger vid omkring 8.000 kr. Nu rygger förstås en husmor tillbaka, men ett sådant radikalt ingrepp bör vara möjligt. Det ökar levnadsomkostnaderna med ungefär 50 kr per individ och år. Det är ingen omöjlighet. Och det måste ske förr eller senare, om vårt jordbruk överhuvudtaget ska kunna bestå.

TERRÄNGEN I TALLBERG

är typisk ängermanländsk. Det är kuperat i allra högsta grad. Och långt nedanför Molins gård forsa Öreälven fram. Stigningarna från älven är branta och det brukar inte vara så ideellt för jordbrukare. Men för Molins del ligger den odlade jorden liksom på hyllor — på solsidan. Där driver det gott och frosten håller sig borta. Isbränna förekommer yttre ställen.

Evert Molin trivs som jordbrukare och har inte för avsikt att svika Karlfeldts ord.

AVKOPPLING

Det finns olika sätt att få avkoppling från det dagliga slitet. En jordbrukare vet knappast vad semester är, ännu mindre begreppet fria lördagar. Det skulle väl närmast innebära att jordbrukarna inte har några som helst fritidsproblem. Kanske inte, men avkoppling måste ändå finnas. Personligen har Molin löst det hela så, att han tagit sig en en massa kommunalpolitiska problem. Han är medlem i kommunalfullmäktige, han är med i kommunens centrala byggnadskommitté och i taxeringsnämnden för att nu ta några exempel. Han är ordförande i RLF:s ortsförbund som omspannar Nordmaling och Bjurholm och politiskt är han mycket aktiv. Bl.a. är han ledare för SLS studieverksamhet inom länet. Den sistnämnda verksamheten har, under Molins ledarskap, drivits upp till den främsta positionen inom länet. Även om det här kräver en massa arbete så ger det en naturlig och samtidigt mycket nyttig avkoppling, menar han.

Tallbergs by räknar 95 personer. Byn har varit större, kraftgången är märkbar här liksom på andra ställen. Visserligen finns det inga direkt nedlagda hemman, men väl kreaturslösa. Byn är typisk jordbruksbygd, där blinkomsterna till jordbruket heter skogsarbete — i den mån det finns sådant att tillgå.

Det skulle behövas en eller annan liten industri för att suga upp den arbetskraft som undan för undan fördrivas från jordbruket. Och det

Vadförrådet behöver kompletteras och Evert kommer in i köket med fennan full.

Forts. nästa sida.

AVGIFTERNA
blir självfallet betungande och fråga är väl om inte den här sortens avgifter borde undantas norrländs jordbrukarna. Det måste vara ett allmänt intresse, att jordbruket i Norr-

Vedförrådet behöver kompletteras och Evert kommer in i köket med famnen full.

5.000 kr. Nu ryggas torstas en husmor tillbaka, men ett sådant radikalt ingrepp bör vara möjligt. Det ökar levnadsomkostnaderna med ungefär 50 kr per individ och år. Det är ingen omöjlighet. Och det måste ske förr eller senare, om vårt jordbruk överhuvudtaget ska kunna bestå.

TERRÅNGEN I TALLBERG

är typisk ångermanländsk. Det är kuperat i allra högsta grad. Och långt nedanför Molins gård forsar Oreälven fram. Stigningarna från älven är branta och det brukar inte vara så idealiskt för jordbrukare. Men för Molins del ligger den odlade jorden liksom på hyllor — på solsidan. Där driver det gott och frosten håller sig borta. Isbränna förekommer ytterst sällan.

Evert Molin trivs som jordbrukare och har inte för avsikt att svika Karlfeldts ord.

AVKOPPLING

Det finns olika sätt att få avkoppling från det dagliga slitet. En jordbrukare vet knappast vad semester är, ännu mindre begreppet fria lördagar. Det skulle väl närmast innebära att jordbrukarna inte har några som helst fritidsproblem. Kanske inte, men avkoppling måste ändå finnas. Personligen har Molin löst det hela så, att han tagit sig an en massa kommunalpolitiska problem. Han är med i kommunalfullmäktige, han är med i kommunens centrala byggnadskommitté och i taxeringsnämnden för att nu ta några exempel. Han är ordförande i RLF:s ortsförbund som omspannar Nordmaling och Bjurholm och politiskt är han mycket aktiv. Bl a är han ledare för SLS studieverksamhet inom länet. Den sistnämnda verksamheten har, under Molins ledarskap, drivits upp till den främsta positionen inom landet. Även om det här kräver en massa arbete så ger det en naturlig och samtidigt mycket nyttig avkoppling, menar han.

Tallbergs by räknar 95 personer. Byn har varit större, kräftgången är märkbar här liksom på andra ställen. Visserligen finns det inga direkt nedlagda hemman, men väl kreaturslösa. Byn är typisk jordbruksbygd, där blinikomsterna till jordbruket heter skogsarbete — i den mån det finns sådant att tillgå.

Det skulle behövas en eller annan liten industri för att suga upp den arbetskraft som undan för undan friställs från jordbruken. Och det finns förutsättningar, menar Molin. Vi har mycket förnämliga torvströmyrmarker, stora arealer, som skulle kunna exploateras. Vem vill ta initiativet? Det kunde bli jobb för 7-8 personer.

Och kanske finns det andra möjligheter. Vi har kommit in i ett skede, så vi måste satsa på en ökad företagsamhet, som en komplettering till huvudnäringarna. Även om jordbruket en dag, som vi hoppas, kan bli lönsamt så får man räkna med, att de allt mer rationella arbetsmetoderna inom jordbruket, maskiner och motorer, kommer att ytterligare reducera arbetskraften.

Kommunen måste öka intensiteten för att lösa de här problemen.

— Jag delar nog helt den åsikt om ordföranden i kommunens företagarenämnd är inne på, att utreda huruvida inte kommunen bör anställa en person vars huvuduppgift blir att ägna sig åt en ökad kommunal aktivitet på företagsplat, säger Molin.

H. B.

Trångt på BB i Nordmaling

27/2
63

På övre bilden barnmorskan Ingrid Bengtsson. På bilden här intill den nyblivna Rundviks-mamman fru Ruth Aberg med sin lille son.

NORDMALINGS OMDISKUTERADE BB har de senaste veckorna varit överbelagt. Man har tvingats sätta in extrasängar och även skriva ut patienterna tidigare än normalt för att kunna ta emot alla mödrar som söker sig till BB-avdelningen. 12 barn har förlöst under januari.

Som bekant har en indragning av BB diskuterats. Nu tycks man ha ändrat uppfattning och i vart fall har man helt avskrivit planerna på att bygga om BB till kronikervårdplatser.

— Det har i vart fall inte under min tid, vid sjukstugan varit så många patienter som nu på BB omtalar doktor Bengt Hesse. Genom den förebyggande mödravården vet vi att tendensen inte är av direkt tillfällig natur.

Jag anser absolut att Nordmaling skall få behålla sin BB-avdelning. Det är nog även en uppfattning som beslutande myndigheter har f.n. Umeå lasarets förlossningsavdelning har inte tillräckligt med platser. Det måste byggas ut där först och därmed får vi väl anse att faran är över för detta BB en tid framöver. Allt beror ju så mycket på utvecklingen.

NYTT KRONIKERHEM. Tidigare har diskuterats att bygga om sjukstugans övre våning till kronikerhem. Man har dock blivit bestämt avrådd. Lägga vårdplatser för kroniskt sjuka i övre planet i en träbyggnad tilläts helt enkelt inte ur brandskyddssynpunkt. Bidragande orsak till detta ställningstagande är bl.a. katastrofbranden vid Locknäs vårdhem. Man hoppas nu att landstinget snarast beslutar om en nybyggnad av kronikerhem i ett plan. Den gamla sjukstugan som ett 10-tal år har fungerat som kronikerhem börjar ha tjänat ut. I vart fall är det inte i sin nuvarande utformning lämpligt som vårdplats för sjuka äldre. Frågan om en nybyggnad av kronikerhem har enligt dok-

tor Hesse redan diskuterats på länsplanet.

BB-AVDELNINGEN förestås nu av sjuksköterske-barnmorskan Ingrid Bengtson som den 15 januari kom till Nordmaling från Udevalla. Hon har sina rötter i Ingatorp utanför Eksjö i Småland.

— Mina vänner ansåg mig modig som sökte mig till ett BB som hotades av nedläggning, säger hon. Men av vad jag funnit hittills har vi fullt upp med patienter.

På onsdag låg nio mödrar inlagda och när avdelningen bara har sju platser kan man med fog tala om överbeläggning. I "barnkammaren" låg åtta telningsar, två flickor och sex pojkar. Förutom syster Ingrid tjänstgör distriktsbarnmorskan Dagny Harr, Nordmaling och kollegan för Hörnefors-distriktet Margit Forsberg på avdelningen.

Anders